

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Έν Έλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Έν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—261

«ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΓΑΠΑΤΕ»

(Πέτρ. Α'. β'. 17)

Καθὼς ζεύγος τρυγῶνων ἐπὶ μεγαλοπρεποῦς δένδρου τὴν φωλεάν αὐτοῦ πηγνύον εἶναι κύριον τοῦ πλατυφύλλου δένδρου καὶ ἀπὸ κλόνου πετῶν εἰς κλόνον ἀπολαύει τῆς τοῦ φυλλώματος δροσερᾶς αὔρας· οὕτω καὶ ὅτε ὁ Δημιουργὸς τὸ τῶν πρωτοπλάστων ζεύγος πρῶτον καὶ μόνον ἐν τῷ παραδείσῳ ἐδημιούργησε, πάντα τὰ ἀγαθὰ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου ἀποκλειστικῶς αὐτῷ ἀνήκον πλὴν τοῦ δένδρου τοῦ γινώσκειν τὸ καλὸν καὶ πονηρὸν· ἀλλὰ καθὼς οἱ νεοσοὶ πολλαπλασιαζόμενοι ἀποκτῶσι δικαιώματα ἐπὶ τῆς εὐρείας τῶν γονέων τῶν κατοικίας, οὕτω καὶ οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὔας ἀφοῦ ἐπληθύνθησαν κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου εὐλογητῆτος καὶ εἰπόντος αὐτῶν «ἐξέστητε καὶ πληθύνεσθε κατακυριεύσατε τῆς γῆς»· ἐπῆλθεν ἀνάγκη διανομῆς καὶ τῆς γῆς πρὸς κατοικίαν καὶ τῶν ἀγαθῶν πρὸς καλλιέργειαν τροφῆς ἕνεκα καὶ τῶν λοιπῶν ἀγαθῶν πρὸς πλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου, οὕτω ἕκαστος ἀνθρώπος ἕκαστη κοινῶν κατὰ λαβόντες, χώραν τινα καὶ ἐργαζόμενοι αὐτὴν, ἐπλήρουν τὰς ἀνάγκας αὐτῶν ἀπολαμβάνοντες τῶν καρπῶν τῆς γῆς, ὥστε δικαίως ἠδύνατό τις νὰ νομίσῃ ὅτι πάντα τὰ μέλη τῆς κοινωνίας εὐδαίμονα διῆγον βίον. Πλὴν φεῦ! οὔτε πλήρως ἀπῆλθον τέρψει οὔτε πάντα τὰ μέλη πληροῦν τὰς αὐτῶν ἀνάγκας.

Διότι καθὼς δύο φιλοστόργου, περιστερὰς εἰς μακρὰς πετώσας ἀποστάσεις, ἵνα κομίσωσιν εἰς τὰ ῥάμφη αὐτῶν τροφήν διὰ τοῦ νεοσοῦ των, αἰμοδόρος ἱεραξ ἐπιπετάσας καταβάλλει μὲ τοὺς γαμφοὺς δύναχάς του, ὅτα δὲ μικρὰ πτηνάρια μείναντα ὄρφανά ἀδυνατοῦσι τὴν τῆς πείνης ἀνάγκην νὰ πληρώσωσιν, οὕτω πως συμβαίνει καὶ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. Ἐπειδὴ συχνάκις συμβαίνει φυσικὴ ἀδυναμία, αἰφνιδιαί ἀποφρανίσεις καὶ σπουδαία νοσήματα ἐπάγουσιν ἀνι-

κανότητος, καὶ οἱ ἀνθρώποι δὲν δύνανται τότε ν' ἀποκτῶσι διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν των τὰ πρὸς πλήρωσιν τῶν ἀπολύτων ἀναγκῶν μέσα, ἐπέρχεται ἀνάγκη, οἱ δυνάμενοι νὰ τρέψωσι τοὺς ἀδυνάτους, ὥσπερ ἡ ἀπαλλαγείσα τῶν ὀνύχων τοῦ ἱερακοῦ περιστερὰ τρέφει καὶ περιθάλπει τοὺς τῆς θανούσης νεοσοῦς· ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ σήμερον οὕτος, αὔριον δ' ἐκεῖνος καὶ ὕστερον ἄλλος ἐναλλάξ περιέρχονται εἰς τὰς αὐτὰς στερησεις γεννᾶται τὸ καθήκον τῆς πρὸς ἀλλήλους βοηθείας, καὶ οὕτω ὁ δυνάμενος ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἠθικὸν χρέος, ὅπερ ἄριστα ἐν τῷ εὐαγγελίῳ εἶναι ἐκπεφρασμένον, «ὅπως θέλετε ἵνα ποιῶσιν ἡμῖν νοὶ ἀνθρώποι, ὁμοίως καὶ ὑμεῖς αὐτοῖς ποιεῖτε». Ταῦτα, ὡ ἀναγνώστη, δὲν εἶναι θεωρίαι ἀλλ' ἀλήθειαι διέπουσαι τὸν κόσμον καὶ νόμοι φυσικοὶ ὑπὸ τοῦ Πλάστου τεθειμένοι.

Ἄλλὰ τίς εἶναι ἡ ἐν ἡμῖν αὕτη ἀλήθεια, ἤθελεν ἐρωτήσει τις, καὶ τίς εἶναι ὁ τὸν ὅποιον λέγεις φυσικὸς κόσμος; Ἄ! δὲν τὸν γνωρίζετε, στραφῆτε εἰς τὰ ἐντὸς ἡμῶν, ἐρευνήσατε τὰ σπλάχνα σας, καὶ θέλετε τὸν εὐρεῖ ἐκεῖ ὑπὸ τὰ φύλλα τῆς καρδίας σας, προτέξατε καὶ θέλετε τὸν ἰδεῖ βέροντα εἰς τὸ αἷμα τῶν φλεβῶν καὶ ἀρτηριῶν σας, ἀκράσθητε καὶ θέλετε τὸν ἀκούει πάλλοντα παλμοῦς οἴκτου καὶ συμπαθείας πρὸς τοὺς ἀδυνάτους καὶ πάσχοντας· διότι ὁ νόμος οὗτος δὲν εἶναι τι ἄψυχον καὶ νεκρὸν ἀλλὰ δύναμις ζῶσα.

Εἰς ΑΥΓΟΣ.

ΤΙΜΗΤΙΚΟΙ ΤΙΤΛΟΙ

Μεταξὺ βαρβάρων ἐθνῶν δὲν ὑπάρχουσιν οἰκογενειακὰ ὀνόματα· οἱ ἄνδρες γνωρίζονται διὰ τιμητικῶν τίτλων, διὰ τίτλων ἐκ μειονεκτημάτων ἢ διὰ τίτλων διδομένων αὐτοῖς λόγῳ ἀτομικῆς τιμῆς ἰδιότητος. Ἄνδρεις ἀνὴρ καλεῖται Λέων, θηριώδης καλεῖται Τίγρις, ἄλλοι λαμβάνουσι τὸ ὄνομα ἐπισήμου τιμῆς πράξεως τοῦ βίου αὐτῶν, ἢ ἐκ τιμῆς ἰδιάζοντος χαρ-

κτῆρος τῆς φυσικῆς κατασκευῆς. Τινὲς τῶν προσωνημιῶν τούτων φερόνται παρὰ τῶν ἀγρίων κατόχων αὐτῶν ἴσης ὑπεροψίας, ὅσης ὁ τίτλος δουκὸς παρ' ἐυρωπαίων εὐγενῶν. Ἀπονεμῶν διάκρισιν φέρουσιν σεβασμὸν καὶ ὑπεροχὴν μεταξύ τῶν φυλῶν, ἄτομα δὲ διακοινόμενα διὰ τούτων κατέχουσι τιμητικὰς θέσεις εἰς παληγοὺς καὶ εἰσὶν οἱ ἀρχηγοὶ ἐν ταῖς μάχαις. Τὸ αὐτὸ σχεδὸν συμβαίνει ἐν τῷ νεωτέρῳ πεπολιτισμένῳ βίῳ· πρόσωπα φέροντα τίτλους πολὺ ἐπιδιώκονται καὶ τιμῶνται ὑπὸ τῶν μὴ φερόντων τούτους· εἰσὶ δὲ πρὸς τούτους καὶ οἱ ὀδηγοὶ τοῦ συμμοῦ. Ἡ μόνη δὲ διαφορά μεταξύ τῶν τίτλων τῶν ἀγρίων καὶ πεπολιτισμένων εἶναι, ὅτι ἐν τοῖς πρώτοις οὗτοι ἀποκτώνται διὰ πράξεων ἐν τοῖς κοινωνικοῖς καὶ πολιτικοῖς συστήμασι τῶν νεωτέρων ἔθνων, πάντες οἱ τίτλοι τιμῆς ἀρχικῶς ἐγενήθησαν ἐκ δημοσίων λειτουργιῶν· ἀλλ' ἐν πολλοῖς τὰ καθήκοντα ἐγκατελείφθησαν ἐνῶ οἱ τίτλοι οἱ κατ' ἀρχὰς ἀπονεμηθέντες διατηροῦνται. Τοῦτο συμβαίνει εἰς τὰς πέντε τάξεις τῆς ἀγγλικῆς τιτλοφορίας, καὶ εἰς τὸν τίτλον τοῦ βαρόνου καὶ ἱππότου. Μεταξὺ τῶν ἀγγλικῶν ὁ δούξ, ὁ μαρκήσιος, ὁ κόμης, ὁ ὑποκόμης, ὁ βαρόνος, ὁ βαρονέτος καὶ ὁ ἱππότης δὲν ἔχουσι δημοσία καθήκοντα νῦν νὰ ἐπιτελέσωσι συνεπεία τῶν τίτλων αὐτῶν. Τούτο ὅμως δὲν ἔχει οὕτως ἐν τισὶ τόποις τῆς Γερμανίας καὶ μεταξύ τῶν ἀνατολικῶν ἔθνων. Ὁ ὕψιστος πάντων τῶν τίτλων—ὁ βασιλεὺς ἢ δεσπότης—ἀπεναντίας οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἁπλῶς τιμητικῶς, διότι πάντοτε τὰ καθήκοντα τῆς κυβερνήσεως παρομαρτοῦσιν αὐτῷ. Ὡς εἶναι δ' ἐπόμενον τὰ μᾶλλον πομπώδη ὑπερθετικά, τὰ ὅποια δύναται νὰ χρηρηγήτῃ γλώσσα, προστεθήσαν εἰς τὸν ἐπιτιμὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἀνωτάτου ἀρχοντος, ἰδίᾳ ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς χώραις, ἔνθα ἡ ποιητικὴ φαντασία ἀμάλξει εἰς ὑπερβολικὸν βαθμὸν.

Ὁ κραταιότερος πάντων τῶν ἡγεμόνων εἶναι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας· οἱ ὑπῆκοοι αὐτοῦ πιστεύουσιν ὅτι εἶναι ὁ μόνος ἀντιπρόσωπος τοῦ Οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς· ἐντεῦθεν οἱ τίτλοι αὐτοῦ εἰσὶ «Υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ» καὶ «Δεκάκις-χίλια-ἔτη». Τοῦτο ἔχει πῶς συγκένωσιν πρὸς τὸ ἡμέτερον νομικὸν ἀξίωμα ὅτι ὁ βασιλεὺς οὐδέποτε θνήσκει τὸ ὅποιον εἶναι μόνον ἀληθὲς ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν δυναστείαν. Ἐν τινὶ ἐπισήμῳ ἐγγράφῳ ληφθέντι ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Βεγγάλης καὶ ἀποσταλέντος παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τῶν δυνάμεων τῆς Κίνας, ὁ αὐτοκράτωρ λέγεται ἀπὸ ἄνω τῆς αὐτοκρατορικῆς γενεᾶς, ὁ υἱὸς τοῦ στερεώματος τῆς τιμῆς, ὁ λάμπων ἀδάμας ἐν τῷ στάμματι καὶ τῷ φρονῷ τῆς σινικῆς ἐπικρατείας. Ἡ αὐτοῦ αὐτοκρατορικὴ μεγαλειότης δὲν ὑποτίθεται ὅτι ἔχει τὰς διακρίσεις ταύτας ἐπὶ ἀβασίμων ἀξιώσεων· διότι ἀξιοὶ ὅτι εἶναι ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἡλίου, ὁ ἐξάδελφος τῆς σελήνης, καὶ ὅτι συνδέεται διὰ δεσμῶν συγγενείας μεθ' ἑνὸς ἐκάστου τῶν ἀστέρων. Συνελόντι εἰπεῖν, ὁ αὐτοκράτωρ θεωρεῖται ἢ συγκέντρωσις τῆς οὐσίας πάσης κόσμικῆς διακρίσεως, ἄλλαις λέξεσι, «ὁ ἥλιος

τοῦ στερεώματος τῆς τιμῆς», διότι πλὴν αὐτοῦ, δὲν ὑπάρχει ἀριστοκρατία ἐν τῇ σινικῇ, οὐδὲ ἄλλοι τιμητικοὶ τίτλοι πλὴν ἐκείνων ὧν αὐτὸς ἔχει αὐστηρῶς τὸ μονοπώλιον. Πᾶσα διάκρισις πρέπει ν' ἀποκτηθῇ διὰ παιδείας καὶ ἀξίας· οὐδὲ τίτλοι ὑπάρχουσι οἷς νὰ μὴ παρομαρτῶσι δημοσία καθήκοντα. Κληρονομικὴ εὐγένεια δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ σινικῇ.

Οἱ τίτλοι οὗς ἀξιοὶ ὁ σάης τῆς Περσίας δὲν εἶναι ἡττον πομπώδεις τῶν τοῦ Κινέζου μονάρχου. Ἐν τινὶ συνθήκῃ συνομολογηθείσῃ μετὰ τῆς μεγάλης Βρετανίας, καλεῖ ἑαυτὸν «μέγαν βασιλέα, βασιλέα τοῦ σύμπαντος, φοῖνικα τῆς εὐτυχίας, ἐξοχότητα οὐδέποτε παρακαζούσης εὐδαιμονίας, βασιλέα κραταιὸν ὅσον ὁ Ἀλέξανδρος, οὐδένα ἰσότημον ἔχοντα μεταξύ τῶν ἡγεμόνων, ἀναπάντα εἰς τὴν μεγαλειότητα διὰ τῶν οὐρανῶν, σιὰν ἐκ τῆς σκιάς τοῦ ὕψιστου, ἡγεμόνα ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ὁ ἥλιος κρύπτεται», καὶ διὰ ποικίλων ἄλλων προσβλητικῶν παρομοιώσεων. Ὁ διοικητῆς τοῦ Σιχαχ ἐπὶ παραδείγματι προσθήσιν εἰς τοὺς ἐπισήμους αὐτοῦ προσδιορισμοὺς τὰς ἐξῆς παρομοιώσεις:—«Τὸ ἄνθος τῆς εὐπροσηγορίας, τὸ μοσχοκάρυον τῆς παραμυθίας καὶ τὸ δῶρον τῆς τέρφως». Τινὲς τῶν τίτλων οὗς ἀνέλαβεν ὁ Σουλτάνος τῆς Τουρκίας συνίστανται εἰς παρομοιώσεις πρὸς τὴν θεότητα, οἱ ὅποιοι φθάνουσι μὴ χιρὶ βλασφημίας. Οὗτος ὡς καὶ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Σινικῆς ἀξιοὶ στενήν συγκένωσιν πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην. Διακηρύττει ἑαυτὸν πρὸς τούτους ὡς τὸν διαθέτην τῶν στεμμάτων κλπ.

Ἡ Ῥωσία ἐνόησε τὴν Εὐρώπην πρὸς τὴν Ἀσίαν, ἐπομένως ἐξετάζομεν πρῶτον τὸν ἡγεμόνα ὅστις καλεῖ ἑαυτὸν αὐτοκράτορα πασῶν τῶν Ῥωσιῶν. Αὕτη ὅμως εἶναι μεταγενεστέρη προσωνημία. Ἡ τοῦ Τζάρου (Καίσαρος), βασιλέως, πάντοτε ἐδίδοτο εἰς αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Πλείστοι εὐρωπαῖοι κυβερνῆται καλοῦνται βασιλεῖς, ἄλλοι ὅμως ἀξιοῦσιν εἰς ἑαυτοῦς τὸν τίτλον αὐτοκράτορος. Οἱ βασιλεῖς τῆς Ἰσπανίας ἦσαν πρότερον τοσοῦτον ἐμπλοεῖ τίτλων ὥστε τὸ 1836, Φίλιππος ὁ Γ', διέταξε νὰ καλεῖται μόνον «βασιλεὺς, κύριος ἡμῶν». τῶντι δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ φυτώριον τίτλων στερομένων πάσης σημασίας, καίτοι εἰσὶν ἐκεῖ πρόσωπα τινὰ καλῶν καὶ ἀρχαίων οἰκογενειῶν ἔχοντα τίτλους πραγματικῆς τιμῆς. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας καλεῖται ἢ Αὐτοῦ Καθολικὴ Μεγαλειότης ἢ ἀνωτέρα τάξις τῶν εὐγενῶν εἰσὶ κόμητες, μαρκήσιοι καὶ δούκες. Ἡ προβάδιξις τῶν κατεχόντων τὰς διακρίσεις ταύτας, ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ βασιλέως. Οἱ ὀλίγοι οὗτοι ἔχουσι τὸ προνόμιον νὰ φέρωσι τὸ κάλυμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ βασιλέως, καὶ καλοῦνται «ἐνδοξοὶ» ἀποτίθενται δὲ τὰς πρὸς αὐτοὺς, διὰ τοῦ «ἡμετέρα ὑψηλότης». Αἱ κατώτεραι τάξεις τῶν εὐγενῶν καλοῦνται ἱππῶται καὶ εὐγενεῖς, φέρουσι δὲ ἀπειράριθμὰ παράσημα. Πολλάκις συνέβαινε ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις ὥστε ἐκ τοῦ ἰδιαζόντος νόμου περὶ ἰδιοκτησίας τῆς γῆς, ἐν Ἰσπανίᾳ, πολλάκις μικραὶ περιουσίαι

κατήρχοντο εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον, τὰ ὀνόματα δὲ τῶν πρώην ἰδιοκτητῶν προσετίθεντο εἰς τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο. Περὶ τούτου δὲ ὑπάρχει ἐν τοῖς ἀστείαις τῆς ἰσπανικῆς φιλολογίας τὸ ἐξῆς: «Μεγιστὰν τις καταληφθεὶς ὑπὸ τῆς νυκτὸς ἔκρουσε τὴν θύραν ἀποκέντρον τιος ξενοδοχείου, ὅταν δὲ ἠρωτήθη κατὰ τὸ σύνθημα νὰ εἴπῃ ποῖος εἶναι, ἀπήντησεν, «Ὁ Δὸν Διέγος δὲ Μενδόζα, ὁ Σιλὸν Φιβέρρα, ὁ Γούζμαν Πίμεντελ, ὁ Ὁσόριος Πόνς δὲ Λεὼν Ζούνιγα, ὁ Ἀκουνα Τέλλεζ Ἰγίρων, ὁ Σάνδοβελ Ἰρόζας, ὁ Βελάσκο Μάν». «Τότε», εἶπεν ὁ ξενοδόχος κλειῶν τὸ παράθυρόν του, «πηγαίνετε εἰς τὸ καλὸν δὲν ἔχω τόπον οὔτε διὰ τοὺς ἡμῖς ἀπὸ σᾶς».

Οἱ Γερμανοὶ ἀγαπῶσι πολὺ τοὺς τίτλους, καὶ πολλάκις λαμβάνουσιν αὐτοὺς ἀνευ οὐδενὸς δικαιώματος. Πολλοὶ τούτων ἀγοράζονται διὰ τῆς ἀποκτήσεως γῆς εἰς οὗς οἱ τίτλοι οὗτοι εἰσὶ προσκεκολλημένοι. Ὁ κοινότερος τιμητικὸς τίτλος εἶναι ὁ τοῦ «ἰδιοκτοῦ συμβούλου», ἀλλ' ὀλίγοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσι τούτους, ὥστε οἱ πράγματι δικαιούμενοι εἰς αὐτοὺς προσθέτουσιν μετὰ τὸν τίτλον «ἀληθῶς». Ἐκαστος εἶναι λίαν εὐαίσθητος ἐπὶ τῆς καταλλήλου αὐτοῦ προσωνημίας. Ἐάν πλησιάσῃ τις κύριον δὲν ἀρκεῖ ν' ἀποταθῇ εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ «κύριε μου» διότι εἶναι σχεδὸν ὕβρις. Εἶναι ἀνάγκη ν' ἀνεύρητὸ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ ἢ τὴν θέσιν ἢ κατέχει. Ὁ ἀρχιτέκτων εἶναι *baugrath* ὁ δικηγόρος *justigrath*· πρόσωπον δὲ οὐδεμίαν κατέχον θέσιν ἢ ἐπάγγελμα προσπαθεῖ νὰ γίνῃ *hofrath* (σύμβουλος αὐλικός) ὄρισμός οὐδεμίαν ἔχων σημασίαν, διδόμενος τὸ πλείστον εἰς τοὺς μηδεμίαν ἔχοντα· ἱκανότητα νὰ δώσωσι συμβουλὴν εἰς τὴν αὐλήν. Ὁ τίτλος τοῦ «καθηγητοῦ» ἀπονέμεται μετὰ μεγίστης ἀφειδείας. Οὐδὲ καὶ αἱ κυρία στεροῦνται τιμητικῶν προσωνημιῶν ἢ σύζυγος ἐπιμένει νὰ λαμβάνῃ τὸν τίτλον τοῦ συζύγου τῆς, μετὰ θυλικῆς καταλήξεως. Ὑπάρχουσι «κυρία Στρατηγίνα», «κυρία Συμβουλίνα», «κυρία Δοκτορίνα» κλπ.

Ἐν Γαλλίᾳ οἱ τιμητικοὶ τίτλοι κατηργήθησαν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν. Ἐτι καὶ νῦν ὅμως οἱ κόμητες καὶ ἄλλα μέλη τῆς ἀρχαίας ἀριστοκρατίας διατηροῦσι τοὺς τίτλους αὐτῶν. Ἐχουσιν ὅμως τιμητικὰς διακρίσεις οἷον τὸ παράσημον τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς ἢ.

Ἐν τῇ ἡπειρωτικῇ Εὐρώπῃ ἡ μεγίστη ἀφθονία τίτλων καθιστᾷ τοὺς ἔχοντας αὐτοὺς ἡκιστα σεβαστοῦς ἐν Ἀγγλίᾳ ὅμως διαφόρων ἔχει τὸ πρᾶγμα. Ἡ βασιλικὴ προνομία τοῦ κατασκευάζειν ἱππῶτας καὶ εὐγενεῖς ἐξασκεῖται—πλὴν ἐν σπανιωτάταις περιπτώσεσιν—μετὰ μεγαλειτέρης προσοχῆς ἢ ἀλλαγῆς ἢ διακρίσεως ὅθεν ἢ ἀπονεμομένη εἰς τοὺς ὀλίγους διακεκριμένους λίαν ἐκτιμᾶται. Τὸ αἰσθητὸν τῆς εὐπειθείας τοῦ αὐτοῦ εἶναι τόσῳ ζωηρὸν καὶ εὐκρινές ὅσον ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ οὐ μόνον ἢ «πηγὴ τῆς τιμῆς» ἀλλὰ καὶ αἱ τιμαὶ αἱ ἐξ αὐτῆς ἀπορρέουσαι ἀπολαύουσι μεγάλης ὑπολήψεως. Ὁ κυβερνῶν τὴν χώραν

καλεῖται «Ἐλέω Θεοῦ, Βασίλισσα ἢ Βασιλεὺς τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας», προστιθεμένης καὶ τῆς φράσεως «Προστάτης τῆς πίστεως». Ὁ τίτλος πρίγγιπος ἀνήκει μόνον τοῖς υἱοῖς καὶ ἀνεψιοῖς τῶν βασιλέων. Ὁ τίτλος «δούξ» ἦτον ἀρχικῶς ρωμαϊκὸν ἀξίωμα, παραγόμενον ἐκ τοῦ *dux* *exercituum*, ἢ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ· ἀλλὰ κατὰ τοὺς τελευταίους αὐτοκράτορας, ὁ διοικητῆς ἐπαρχίας τινος εἶχε τὸν τίτλον *dux* ἐξ οὗ ὁ τίτλος. Μετὰ τὸν δούκα εἶναι ὁ τίτλος τοῦ *marquis* οἰου, ἔχοντος κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους τὸ καθῆκον νὰ φυλάττῃ τὰ σύνορα τοῦ βασιλείου, ἐκ τῆς τεκτονικῆς λέξεως *marche* σημαίνουσης σύνορον. Ἐξ ὄλων τῶν τιμητικῶν τίτλων ὁ ἀρχαιότερος εἶναι ὁ τοῦ κόμητος (*earl*) ἐκ τοῦ σαξωνικοῦ *eorl* σημαίνοντος πρεσβύτερον, εἶχον δὲ δικαιοδοσίαν ἐπιτηρήσεως ἐπὶ τῶν διαμερισμάτων, ἥτις μετεβίβασθη εἰς τοὺς ὑποκόμητας καὶ εἶτα εἰς ὑπαλλήλους, ἔμεινε ἐπομένως μόνον τὸ ἀξίωμα κενὸν καθήκοντος. Ἡ ἱστορία καὶ ἐτυμολογία τοῦ βαρῶνου ἔμεινε σκοτεινὴ. Βαρονέτος δὲ λέγονται οἱ ἀμέσως τῶν βαρῶνων κατώτεροι, οὗτος δὲ ὁ τίτλος κατέχει τὴν τελευταίαν βαθμίδα εἰς τοὺς κληρονομικοὺς τῆς τιμῆς τίτλους. Μετὰ τοῦτον ἔρχεται ὁ τοῦ ἱππότου οὗ ἡ ἱστορία ἀνέρχεται μέχρι τῆς ἀρχαίας Ῥώμης.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'.—ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. ΚΓ'.

Ὁ φλοιὸς τῶν δένδρων

Ἐν τῷ κορμῷ τοῦ δένδρου ὑπάρχουσιν ὁ φλοιὸς καὶ τὸ ξύλον.

Ὁ φλοιὸς δὲν εἶναι ὅλος ἐν πρᾶγμα, ἀποτελεῖται ἐκ δύο μερῶν ἢ μᾶλλον εἰσὶ δύο φλοιοὶ, ὁ ἐξωτερικὸς καὶ ὁ ἐσωτερικὸς φλοιός. Ὁ ἐξωτερικὸς φλοιὸς δὲν ἔχει ζωὴν ἐν αὐτῷ· οὗτος παρέχει τὴν ἀνώμαλον ὄψιν εἰς τοὺς κορμούς δένδρων τινῶν, οἷον τὴν δρῦν.

Ὁ ἐξωτερικὸς φλοιὸς ἀποτελεῖ ἔνδυμα διὰ τὸ δένδρον· καλύπτει τὰ ζῶντα μέρη ὥστε νὰ μὴ βλαβῶσιν, εἶναι εἰς τὸ δένδρον ὅτι τὰ ἐνδύματα διὰ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα.

Δὲν εἶναι δὲ καὶ πικρὸν ἔνδυμα· ἔχει μικρὰ ἀνοίγματα πανταχοῦ ἐπ' αὐτοῦ· δὲ ἦτο κακὸν διὰ τὸ δένδρον νὰ ἔχῃ τοιοῦτο κάλυμμα ἐπ' αὐτοῦ, ὡς δὲ ἦτο κακὸν διὰ τὸ σῶμα ἡμῶν νὰ ἔχωμεν ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος ἡμῶν ἐφηρμοσμένον ἔνδυμα ἐξ ἐλαστικοῦ κόμματος.

Ὁ ἐξωτερικὸς οὗτος φλοιὸς εἶναι μεγάλη προστασία εἰς τὸ δένδρον κατὰ τὸν ψυχρὸν χειμῶνα· ἀποκρούει τὸ ψυχρὸν ἀπὸ τοῦ νὰ φανεύτῃ τὸν κορμὸν καὶ τοὺς κλάδους. Τὸ ἔνδυμα τοῦτο καλύπτει ὅλον τὸ δένδρον, καὶ μέρη τοῦ ἐσχάτου βλαστοῦ. Τὸ δένδρον φαίνεται ὡσανεὶ ἦτο νεκρὸν τὸν χειμῶνα χωρὶς τῶν πρασινῶν αὐτοῦ φύλλων. Ἀλλ' ὑπάρχει ζωὴ ἐγκλεισμένη ἐν αὐτῷ, ὡς ὑπάρχει ἐν τῷ σπέρμῳ

ὅστις φυλάσσεται διὰ τοῦ χειμῶνος. Ἡ ζωὴ ἐν τῷ δένδρῳ ὑπνώττει ὡς καὶ ἐν τῷ σπόρῳ, εἶναι δὲ ἔτοιμος νὰ ἐξυπνήσῃ ὅταν ὁ θερμὸς καιρὸς τῆς ἀνοιξέως ἐπέλθῃ. Κατὰ τὸν ὕπνον τοῦ δένδρου ἐν τῷ χειμῶνι, ὁ ζῶν ἐσωτερικὸς φλοιὸς καὶ τὸ ξύλον εἰσὶν ἀσφαλῆ, καλυπτόμενα διὰ τοῦ ἀξέστου ἐκσίνου καλύμματος.

Ἐὰν ἐκβάλωμεν τὸν ἐξωτερικὸν φλοιὸν εὐρίσκομεν τὸν νωπὸν καὶ ὑγρὸν ἐσωτερικὸν φλοιὸν· οὗτος εἶναι

ἀνήκουτιν εἰς θερμότερον κλίμα καὶ ὁ θεὸς ἔδωκεν αὐτοῖς τοιοῦτο κάλυμμα οἷον ἐχρειάζοντο ἐκεῖ.

ΚΑΡΟΛΟΣ ΟΔΕΦΡΕΔΟΣ ΜΥΛΛΕΡΟΣ

Τοῦ περικλεοῦς τούτου ἀρχαιολόγου, οὗτινος τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν ἐτελέσθησαν τῇ 16 Ἰουλίου παρελθόντος ἔτους τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἐν τῷ Νέῳ Μουσείῳ τοῦ Βερολίνου στηθέντος ἀνδριάντος εἰς μνή-

Κάρολος Ὀδεφρέδος Μύλλερως.

ζῶν εἶναι πλήρης γυμῶ, συντελεῖ δὲ μεγάλως εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ δένδρου· διὰ τοῦ φλοιοῦ δὲ τούτου τὸ ἐσωτερικὸν ξύλον γίνεται.

Εἶδετε πολλάκις τὸν χειμῶνα μικρὰ δένδρα, καλυπτόμενα δι' ἀχύρου· γίνεται τοῦτο διότι εἶναι τρυφερὰ δένδρα μὴ εἰθισμένα εἰς τὸν ψυχρὸν καιρὸν·

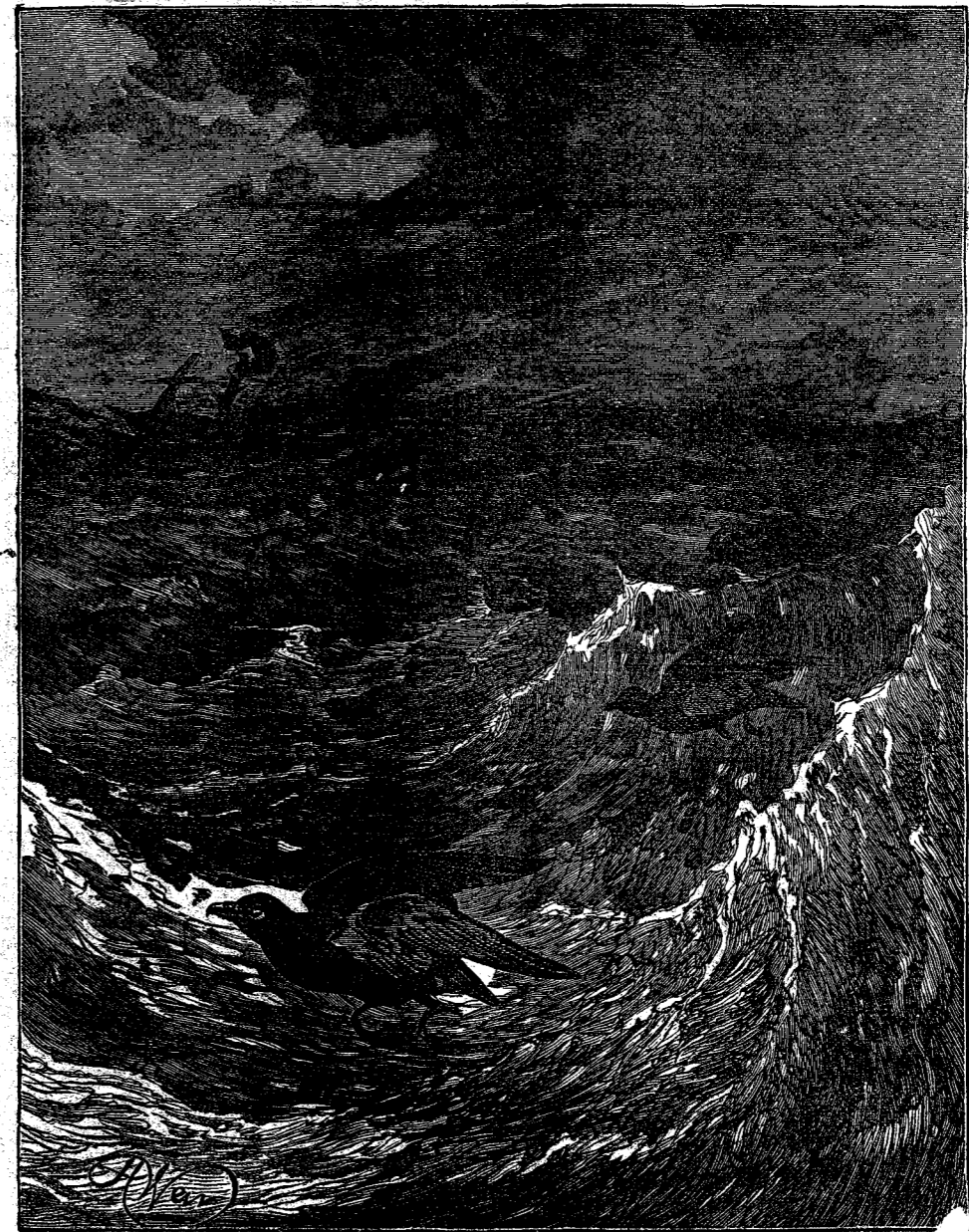
μην αὐτοῦ. Οὗτος ὡς γνωστὸν ἀπέθανεν ἐν Ἑλλάδι πρὸ 40 ὡς ἔγγιστα ἐτῶν καὶ ἐτάφη παρὰ τῷ Κολωνῷ. Ἐν τῇ τελετῇ τῶν ἀποκαλυπτηρίων γενομένη δημοτελῶς ἐξεφώνησε πανηγυρικὸν ὁ Ἑρνεστος Κούρτιος, ἀρχαῖος συμμαθητὴς καὶ φίλος τοῦ δισπρεποῦς Μυλλέρου.

Ο ΜΑΡΤΗΣ

Μάρτης εἶναι κάθε δέντρο
Με κλαδάκια φουντωμένα
Χαιρετᾷ τὴν ἀνοιξί μας
Τῶν πουλιῶν τὸν ἐρχομὸν,
Πέρα ἐκεῖ στὴν πεδιάδα
Ὡ! ἰδῆτε ἕνα, ἕνα
Πῶς περίχαρο προβαίνει
Με φτερούγισμα γοργό.

Ἔτσι ἔρχεται καὶ φύγει
Κάθε ἀνοιξὶ καὶ χρόνος,
Ἔτσι μοιάζει ἡ ζωὴ μας·
Ἐὰν τὸ πέρασμα πουλιοῦ,
Τί καλά σ' εἰσείναι ὅπου
Οὔτε πίκραις οὔτε πόνος
Τὴ ζωὴ του δὲν μαραίνει
Τὰ ὄνείρατά του ναίει.

— Ν. ΓΓΓΑΡΣΗΣ.

Ἄπο ἄλλα μέρη ἀκόμα
Ποῦ δὲν ἔλυσαν τὰ χιόνια
Κι' ὁ βορρῆς ἀναστενάζει
Σ' τοῦ πέλαου τὰ νερά,
Ταξιδιάρικα πετᾶνε
Τὰ τρελλὰ τὰ χελιδόνια
Σ' τὰ παλιὰ τους τὰ λημέρια
Σ' τὰ κλαδιά τὰ δροσερᾶ.

ΠΕΡΙ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

Ἱατρικὴ ἐπιστῆμη καὶ ἐκπαίδευσις

Ἡ υγεία καὶ ἡ εὐπραγία τοῦ ἐργάτου καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ πανταχοῦ, κατὰ πολλὸ ἐπηρεάζονται ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος συστήματος τῆς ἱατρικῆς, καὶ

ἐκ τῆς νοημοσύνης τῶν μελῶν τοῦ ἐπαγγέλματος. Νοῆμον σύστημα ἰατρικῆς ἐξετάσεως εἰς τὴν παραδοχὴν τῶν μετερχομένων ταύτην προσώπων, καὶ μετρία ἀντιμισθία, παρέχουσαν ὀλιγωτέραν τὴν ἀναλογίαν τῆς θνησιμότητος, βαρβαλαιοτέραν κρᾶσιν, καὶ ὀλιγωτέρους χολούς, τυφλούς καὶ κωφούς.

Τὸ πρῶτον σύστημα τῆς ἰατρικῆς τὸ ὁποῖον ἀντεκατέστησε τὴν ἐν τῷ λαῷ θεραπείαν ἦτο τὸ κινεζικόν, τὸ ὁποῖον πλὴν τοῦ ὅτι δὲν ἤξιον ὅτι ἦτο ἐπιστημονικόν, ἀλλ' ἦτο καὶ πλῆρες ἀμαθείας, δεισιδαιμονίας καὶ παραλογισμῶν. Τὸ σύστημα τοῦτο διετέλει ἐν πλῆρει ἀγνοίᾳ τῆς ἀνατομίας, φυσιολογίας, παθολογίας, χημείας ἢ τῶν ιδιοτήτων καὶ τῆς ἐνεργείας τῶν φαρμάκων. Ἦτο καὶ εἶναι ἡ ἀρχαία σχολὴ τῆς ἰατρικῆς ἐν Ἰαπωνίᾳ ἐπ' αὐτοῦ ἰδρύθη νέον σύστημα διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἰατρικῶν βιβλίων ἐξ Ὀλλανδίας, κατὰ τὸν δέκατον ἑβδόμον αἰῶνα, τὸ ὁποῖον ἠγωνίσθη πολὺ ὅπως τύχη ὑπεροχῆς ἐν τῇ κινεζικῇ σχολῇ ἐπὶ διακόσια ἔτη. Καίτοι τοῦτο ἦτο βελτιώσις παραβαλλόμενον πρὸς τὸ ἀρχαῖον σύστημα, τοῦτο ὅμως ἐξηκολούθει ἔχον τοὺς πλειότερους ὁπαδοὺς καὶ ἀπολαῦον τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἐργατικῶν τάξεων, ὅταν ἐχειραφετοῦντο ἐκ τῶν προλήψεων τῶν θεραπειῶν ἐν τοῖς ναοῖς τῶν ὑπὸ τοῦ κλήρου ὑποθαλαπμένων.

Ὅταν ἡ Ἰαπωνία ἠνοίχθη εἰς τοὺς ξένους ἡ νεώτερα ἰατρικὴ εἰσήχθη κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ἰατρικὴ σχολὴ ἐσυστήθη ἐν Τοκίῳ πᾶσαι δὲ αἱ τοπικαὶ κυβερνήσεις ἰδρυσαν νοσοκομεία, ἔχοντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ξένον ἰατρὸν καὶ τάξιν σπουδαστῶν τῆς ἰατρικῆς.

Τὰ τοπικὰ ταῦτα σχολεῖα ἦσαν ἐξ ἀνάγκης ἀνεπαρκῆ, διότι εἰς μόνον ἄνθρωπος δὲν εἶναι κατάλληλος οὔτε ἔχει τὸν καιρὸν νὰ διδάσκη πάντας τοὺς κλάδους τῆς ἰατρικῆς καὶ χειρουργίας, ἀλλὰ διὰ τῶν κειμένων τῆς κλινικῆς τῶν νοσοκομείων, κρείττων τάξιν ἰατρῶν παρεσκευάσθη.

Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Κανεγούας ὑπάρχουν 659 ἰατροὶ, ἐκ τούτων 41 εἰσὶ σπουδασταὶ νέων σχολείων καὶ νοσοκομείων, 106 τῆς ἀρχαίας ὀλλανδικῆς σχολῆς, καὶ 512 τῆς κινεζικῆς σχολῆς.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἀνέρχεται εἰς 500,000 ὥστε ἀναλογεῖ εἰς ἰατρὸν ἀνά 760 ἄνθρωπος. Πρέπει δὲ νὰ λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη περιέχει τὸν κυριώτερον ξένον λιμένα καὶ ὅτι ἔσχε νοσοκομείον ἐπὶ πολλὰ ἔτη, μὲ ξένον ἰατρὸν καὶ δὲν ἀπέχει πλειότερον τῶν 20 μιλίων ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς σχολῆς τοῦ Τοκίου. Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ δὲν ὑπάρχουσι πλειότεροι τοῦ ἐνὸς ἰατροὶ ἀνά 1500 κατοίκους καὶ ἡ ἀρχαία ἀμαθὴς κινεζικὴ μέθοδος ὑπερισχύει πλειότερον ἐν αὐτῷ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ὁ Φεβρουάριος, ὁ χολὸς μὲν ἀλλὰ ὁ κατ' ἐξοχὴν οὗτος μὴν τῆς εὐθυμίας καὶ κραιπάλης, τῶν χορῶν

καὶ τῶν ὀργίων, ἦτο ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ποσειδῶνος, θεοῦ τῆς θαλάσσης, ἐπειδὴ κατ' αὐτὸν συμβαίνουσι πυκνότεραι τρικυμῖαι. Ἐώρταζον δὲ οἱ Ῥωμαῖοι ἰδιαίτερος κατὰ τὸν Φεβρουάριον τὴν Ἦραν, ἐπικαλουμένην *februaris* ἐξ ἧς ἡ ἔτυμολογία τοῦ ὀνόματος τοῦ μηνὸς τούτου κατ' ἄλλους δὲ τὸ *februaris* παράγεται ἐκ τῆς λέξεως *februa* σημαίνουσης ἀγνισμὸν, καθαριότητα, καὶ ἐτελοῦντο κατ' αὐτὸν μνημόσυνα εἰς τοὺς ἀποθανόντας.

Σήμερον κατὰ τοῦτον τὸν μῆνα τελοῦνται ἀναμῖξ μνημόσυνα εἰς τοὺς νεκρούς καὶ σπονδαὶ εἰς τὸν θεὸν Ἰνέβαιον καὶ τὸν Βακχόν· εἶναι ὡς εἶπομεν ὁ κατ' ἐξοχὴν μὴν τῶν χορῶν καὶ τῶν διασκεδάσεων, εἶναι ὁ μὴν δὲν καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἀφιέρουν ἰδίως εἰς τὰ ὄργια, εἰς τοὺς κόμους, εἶναι ὁ μὴν τοῦ διατήμπανισμοῦ τῆς ἀποκρέω, καθ' ἣν ὁ ἐπίκουρος μόνον εἰς κόσμον θριαμβεύει, ἀσωτεία δὲ καὶ λαίμαργία καὶ κουφότης κυριεύουσι τοὺς θνητούς.

Ἰπὸ τοιοῦτον λοιπὸν μῆνα εἰς τί ἄλλο ν' ἀπατηλοῦν τις παρὰ εἰς τὸ περικυκλοῦν ἡμᾶς θέαμα τῶν ἀποκρέω.

Τὰ Χερουβ τῶν Αἰγυπτίων, τὰ Διονύσια ἢ Βάκχεια τῶν Ἑλλήνων, τὰ Κρόνια *saturnalia* τῶν Ῥωμαίων, ἡ ἐν τῷ μέσῳ αἰῶνι ἑορτὴ τῶν τρελῶν ἢ τῶν νηπίων καὶ τῆς ὄνου, ὅλαι αὗται αἱ πανηγύρεις τῆς ἐκλύσεως καὶ ἀκολασίας, προηγήθησαν τῶν καθ' ἡμᾶς ἀπόκρεω.—Μὴ δυνήθεις ὁ Χριστιανισμὸς νὰ καταργήσῃ τὰ ἔθιμα ἐκεῖνα μετέβαλε τὸ ὄνομα αὐτῶν εἰς ὄνομα προμηθεῖον κατὰ τὰς ἀκολάστους ταύτας ἡμέρας τὸ τέρας τῶν εὐωχιῶν καὶ τὴν ἐπακολουθοῦσαν τεσσαρακοστὴν ἐγκρατείας καὶ νηφαλιότητος. Ἡ ἀπόκρεω ἀποτελεῖ σήμερον τὸν προθάλαμον τῆς τεσσαρακοστῆς, ἐν ᾧ οἱ Χριστιανοὶ λέγουσιν *χαίρε κράεα* (*Carnu vale*). N. H. O.

ΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΗΛΙΚΙΑΙ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 1)

Η

Ἡ νεότης—Ἡ εἰσοδος ἐν τῷ κόσμῳ

Ὁ Γεώργιος πλέει πλησίον εἰς τὴν θάλασσαν τῆς νεότητος. Τὰ καθήκοντα τῶν διδασκάλων αὐτοῦ ἐξεπληρώθησαν ἡ ἐργασία τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀποφάσεως ἀρχεται. Δὲν εἶναι παράδοξον, ὅτι ὁ χρόνος καθ' ὃν ἀπεκτήσαμεν τὰς ὀλιγωτέρας δυνάμεις διὰ νὰ παλαιώσωμεν εἰς τὸ στάδιον τοῦ κόσμου, εἶναι ἐκεῖνος, καθ' ὃν ἔχομεν πλειότερον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ἰκανότητα ἡμῶν.

Κυρίως, ὅταν ἐξέλθωμεν τοῦ σχολείου καὶ λάβωμεν τὰ ἀπολυτήρια ἡμῶν, ἔχομεν μεγίστην πεποθησιν εἰς τὰς γνώσεις ἡμῶν. Ὁ Γεώργιος εὐρίσκει εἰς ἐκεῖνην τὴν κατάστασιν. Ἡ κλασικὴ παιδεία, τὴν ὁποῖαν ἔλαβε εἶναι δι' αὐτὸν ὡς πανοπλία. Βοηθεῖα τῶν γνώσεών του εἰς τὰ μαθηματικά, ἐλπίζει μετὰ πεποθησὶν ὅτι δύναται νὰ λύσῃ ὅλα τὰ προβλήματα

τοῦ βίου, ἢ δὲ λογικῆ αὐτοῦ δύναται νὰ τῷ χρησιμεύσῃ εἰς τὸ νὰ λύσῃ ὅλους τοὺς κόμους τῆς πολιτικῆς. Δὲν φαντάζεται ὅτι δύναται νὰ σφάλλῃ. Νομίζει ὅτι θὰ εἶναι πάντοτε νικητὴς, καὶ θαυμάζει, διὰ τὴν αἰ ἀνθρώποι αὐτίνες συναντῶσιν αὐτὸν δὲν ταραττονταὶ εἰς τὴν θέαν του. Βισέρχεται εἰς τὸ ξενοδοχεῖον καὶ νομίζει ὅτι ἡ παρουσία του θέλει τιμῆσαι τὴν τράπεζαν· λέγει δὲ ἐκ ἐαυτοῦ ὅτι οἱ συντρόφοντες μετ' αὐτοῦ δὲν γνωρίζουσιν ὅτι πλησίον αὐτῶν εὐρίσκειται ὁ μέγας ἐκεῖνος ἀνὴρ.

Ὁ πτωχὸς Γεώργιος ἀγνοεῖ ὅτι σήμερον εἶναι ὁποῖος ἦτο καὶ ὅταν ἀφῆκε τὸ γυμνάσιον· καὶ ὅτι τῶρα μὲν ὅλας τὰς γραμματικὰς αὐτοῦ γνώσεις δὲν εἶναι εἰμὴ παιδίον, τὸ ὁποῖον μέλλει ἀκόμη νὰ παλαίσῃ κατὰ τῶν περιπετειῶν τοῦ βίου. Τὸ μέρος, ὅπου ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξασκῆσθῃ τὴν ἰκανότητά του δὲν ἔχει τὴν ἐλαχίστην κλίσιν εἰς τὰς διανοητικὰς θεωρίας· ζῆτε κρίσιν, ἐνεργητικότητα καὶ ταχύτητα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν. Καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶναι ψυχρὸς ἄνθρωπος, σοβαρὸς, πρακτικὸς, ὅστις δὲν ἐννοεῖ καλῶς τὰς ὄνειροπολήσεις τοῦ εἰκοσαετοῦς νέου· δὲν δίδει μεγάλην ἀξίαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν, ἣν ὁ Γεώργιος ἔλαβεν εἰς τὸ γυμνάσιον· συμβουλεύει δὲ αὐτὸν νὰ ταξειδεύσῃ, ἵνα ἴδῃ τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τοῦ πλησίον καὶ σπουδάσῃ αὐτοὺς καλῶς.

Ἡ μήτηρ αὐτοῦ μὲ μεγάλην λύπην ἀποχωρίζεται τοῦ φιλότου αὐτῆς υἱοῦ. Πέμπει πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὰς, αἵτινες ἐγείρουσιν ἐν αὐτῷ ἐλεγγὸν τινὰ τοῦ συνειδότος καὶ τὸν κάμνουσι νὰ στεναζῇ, καθότι μακρὰν τῆς μητρὸς του εὐρεν ἄλλα δείγματα ἀγάπης· ἐξακολουθεῖ ἐνίοτε νὰ κάμνη ἐπισκέψεις εἰς τινὰς οἰκίας, ἀλλ' αἰσθάνεται ὅτι οὕτω παραμελεῖ τὴν γλυκεῖαν, τὴν καθαράν, τὴν ἀγίαν τῆς οἰκογενείας ἀγάπην, καὶ ἐρυθριᾷ.

«Γεώργιε», γράφει πρὸς αὐτὸν ἡ ἀγαθὴ αὐτοῦ μήτηρ, «δὲν δύνασαι νὰ φανταστῆς πόσον σὲ συλλογίζομαι, καὶ ὅτι καθ' ἐκάστην παρακαλοῦμεν τὸν θεὸν ὑπὲρ τῆς ὑγείας σου καὶ τῆς εὐτυχουῦς ἐπανόδου σου. Ὄ! Γεώργιε, ποσάκις ἔτυχε νὰ ἐπιθυμῆτω νὰ ἦσαι ἀκόμη παιδίον, τὸ μικρὸν ἐκεῖνο παιδίον, τοῦ ὁποῖου ὄλη ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐδαιμονία ἐξήρτητο ἐκ τῆς ἀγάπης μου.

«Ἰσως ἀπατώμαι· ἀλλὰ κατὰ τὸ ὕφος τῶν γραμμάτων σου, μοὶ φαίνεται ὅτι ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀρχίζεις νὰ μᾶς λησμονῆς, νὰ δεικνύεις ὅτι δὲν νομίζεις ὅτι ἔχεις πλέον μεγάλην ἀνάγκην τῶν συμβουλῶν ἡμῶν· ἀλλοίμονον! καὶ τὸ θλιβερότερον εἶναι ὅτι δεικνύεις, ὅτι καὶ τῆς ἀγάπης ἡμῶν δὲν ἔχεις μεγάλην ἀνάγκην! Γεώργιε, τέκνον μου, μὴ λησμονῆς τὰς νοουθεσίας, τὰς ὁποίας ἔλαβες εἰς τὴν πατρικὴν σου οἰκίαν· μίαν ἡμέραν θέλεις ἀναγνωρίσει τὴν ἀξίαν αὐτῶν. . . . θέλεις ἴσως εἰπεῖ, ὅτι εἶναι ἀδυναμία ἐκ μερῶν μου, τὸ νὰ σοὶ γράφω οὕτως, ἐνῶ σὺ τώρα δὲν εἶσαι πλέον μικρὸν παιδίον. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἤρχισα πλέον νὰ χάνω τὰς δυνάμεις, καὶ ὅτι ὀλί-

γον κατ' ὀλίγον αἰσθάνομαι ὅτι πλησιάζω νὰ σὰς ἀποχωρηθῶ.

«Ἡ Νέλλη, ἡ καλὴ σου ἀδελφὴ, κάθηται πλησίον μου. Ἐνάγκασε τὸν Γεώργιον, μοὶ λέγει, νὰ ἐπανεέλθῃ ταχέως μεταξὺ ἡμῶν». Φαντάσου, τέκνον μου, μετὰ πόσης χαρᾶς θέλομεν σὲ ἐπανίδει. Μ' ὅλα ταῦτα μακρόθεν ἢ ἐκ τοῦ πλησίον, αἱ εὐχαί μας καὶ αἱ δεήσεις μας εἶναι μετὰ σοῦ. Εἶθε ὁ πολυεύσπλαγγος θεὸς νὰ σὲ διαφυλάξῃ ἀπὸ παντὸς κακοῦ!»

Ὄλιγα τινὰ δάκρυα ἀμέσως σπογγισθέντα, ἰδοὺ ὁ φόρος, ὃν ἐπλήρωσεν ὁ ὑπερήφανος νέος εἰς τὴν μητρικὴν ἐκεῖνην ἀγάπην.

Μετ' ὀλίγον, μία συνανατροφὴ, μία ἐσπερινὴ διασκέδασις μετὰ τῶν φίλων του, θέλουν διαλύσῃ τὰς σοβαρὰς καὶ θρησκευτικὰς σκέψεις, τὰς ὁποίας αἱ ἐπιστολαὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ εἶχαν διαχύσει εἰς τὴν καρδίαν του ὡς καθαρὸν θυμίαμα.

Εἰς τὸ σχολεῖον εἶχε συνδέσει μετὰ τινος συμμαθητοῦ του στενοτάτην φιλίαν· οὗτος εἶχε ἀδελφὴν, ἥτις διὰ τῆς ὠραιότητός της κατεγοήτευσε τὴν καρδίαν τοῦ Γεωργίου καὶ διὰ τῶν ἀκκιμάτων αὐτῆς τὴν ἐκυρίευσεν.

Ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ τὸν φίλτατον αὐτὸν φίλον, καὶ τὴν ὠραίαν του ἀδελφὴν, ἥτις τὸν ἐλκύει δι' ἀκαταμαχίτων θεληγῆτρων. Εὐρίσκει αὐτοὺς, καθ' ἣν στιγμὴν οὗτοι σκοπὸν ἔχουσι νὰ κάμουν ποιητικὴν τινὰ ἐκδρομὴν· ἀμφότεροι παρακινουῦσιν αὐτὸν νὰ τοὺς συνοδεύσῃ. Δὲν δύναται νὰ εἰπῇ ὄχι, καθότι ἀφ' ἐνὸς ἡ ἰδέα ὅτι θὰ ὑπάγῃ ἵνα θαυμάσῃ τὰς γραφικὰς ἐκεῖνας τοποθεσίας, ἀφ' ἑτέρου ἡ ἀδελφικὴ φιλία, ἣν δεικνύει πρὸς αὐτὸν ὁ φίλος του, τρίτον οἱ σπινθηροβολοῦντες τῆς ἀδελφῆς τοῦ φίλου τοῦ ὀφθαλμοί, πάντα ταῦτα τὸν μαγεύουσι καὶ τὸν παρασύρουσιν.

Τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεώς του, ἐνεχείρισαν ἐπιστολὴν τινὰ τῆς Νέλλης, μικρὰν τινὰ θλιβεράν ἐπιστολὴν, γεγραμμένην μὲ βίαν:

«Ἡ ἀγαθὴ ἡμῶν μήτηρ πάσχει δεινῶς», ἔγραψεν ἡ δυστυχὴς Νέλλη· «ὀμιλεῖ ἀδιακόπως περὶ σοῦ· τρέμει μὴ ἀποθάνῃ χωρὶς νὰ σὲ ἴδῃ. Ἐλπίζω ὅτι θέλεις ἐπανεέλθει».

Ὁ Γεώργιος ἀνέγνωσε μετὰ θλιβερᾶς συγκινήσεως τὰς ὀλίγας ἐκεῖνας γραμμὰς. Ἰσταται ἀναποφάσιτος ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐτοιμασιῶν τοῦ ταξιδίου. Ἡ ἀνάμνησις τῆς πατρικῆς αὐτοῦ οἰκίας, τὸ οἰκογενειακὸν αἶσθημα, τὰ καθήκοντα τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ, παλαιουσιν ἐναντίον τῆς ὁρμῆς τῆς φαντασίας καὶ τῶν θεληγῆτρων ἐνὸς ποιητικοῦ ἔρωτος. Εἶτα ἡ ὁρμὴ, ἡ ἄφρων ὁρμὴ τῆς νεότητος θριαμβεύει ἐπὶ τῆς συνειδήσεώς του.

Γράφει πρὸς τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ μακρὰν εὐνοϊκὴν ἐπιστολὴν καὶ λέγει ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν δὲν δύναται νὰ πράξῃ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν της, ἀλλ' ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας, θέλει ἐναγκαλισθῆ τὴν φιλότιν αὐτοῦ μητέρα.

Εἶτα ἀναχωρεῖ. Ἀλλοίμονον! Ἡ ἐγωϊστικὴ καὶ πρόσκαιρος φιλία τοῦ παλαιοῦ αὐτοῦ συμμαθητοῦ ἔχει

πλειότερον ἄξιαν ἀπὸ τὸν ἐλάχιστον δεσμὸν τῆς πατρικῆς οἰκίας· καὶ ἡ ἐλαφρότης τῆς νέας κόρης, ἥτις ἐνῶ βυθίζουσι, μεδιὰ χαριέντως πρὸς ὄλους, ὅτῳ τῇ ἀπευθύνουσιν ἐπαίνους ἢ τῇ προσφέρουσιν ἀνοδοδέσμητινα, δύναται νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν σοβαρὰς ὑποσχέσεις διὰ τὸ μέλλον;

Ἐπανέρχεται εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν του. Εὕρισκε ἐπιστολὴν τινα τῆς ἀδελφῆς του· ἐπιστολὴν, φέρουσαν μακρὴν σφραγίδα. Ἡ καρδιά του πάλαι, τὸ πρόσωπόν του χωριά, κλείεται εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ κλαίει.

Ἡ δυστυχὴς αὐτοῦ μήτηρ ἀπέθανεν!

ΤΟ ΙΟΥΔΑΪΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΕΝ ΑΥΣΤΡΙΑ:

Τὸ ἰουδαϊκὸν ζήτημα βαθμηδὸν κατέστη τὸ δυσχερέστερον πάντων τῶν διανοητικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων τὰ ὅποια συγκινοῦσι τὴν Αὐστρίαν. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1866, ὅτε ἴσα δικαιώματα ἐχορηγήθησαν εἰς πάντας, ἀδιαφόρως τοῦ θρησκευτικοῦ φρονήματος, οἱ Ἰουδαῖοι κατέκτησαν ὁλοσχερῶς τὴν χρηματιστικὴν ἀγορὰν, καὶ ὁ τρόπος τῆς συναλλαγῆς ὁ παρ' αὐτῶν ἐφαρμοζόμενος περιήγαγε εἰς πραγματικὴν ἀπόγνωσιν τοὺς κατέχοντας ἰδιοκτησίαν, καὶ ἔφερεν ὁλοσχερῆ σύγχυσιν εἰς τὰς ἠθικὰς ἀρχάς.

Ἡ Ἀψοβούργιος δυναστεία εἶναι τῶντι ἐκτεθειμένη εἰς σημαντικὸν κίνδυνον. Ἡ ἰουδαϊκὴ τοκογλυφία κατέφαγεν ἄρδην τὴν Γαλικίαν καὶ τὴν Βουκοβίαν. Ἐπὶ πολλὰ ἤδη ἔτη οἱ φόροι ἐπὶ τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας ἠῆξαν κατὰ ὀκτὼ ἑκατομμύρια φλωρίνια ἑτησίως, τὸ δὲ τρίτον τῆς ἰδιοκτησίας ταύτης διατελεῖ εἰς χεῖρας τῶν Ἰουδαίων, ἐνῶ ἐν τῇ Βουκοβίᾳ τὸ ἔτος 1877, 82 τοῖς ἑκατὸν τῶν ἰδιωτικῶν ὑποθηκῶν, ἦσαν ἐγγεγραμμένοι ὑπὲρ τῶν Ἰουδαίων. Ἡ εἰσαγωγή τοῦ δικαιώματος τῆς διανομῆς τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας καὶ τῆς ἀνταλλαγῆς αὐτῆς ἔθηκε τοὺς ἀπλοϊκοὺς χωρικοὺς ὁλοσχερῶς εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἰουδαίων τοκογλύφων· ὁ λαὸς ἐν ταῖς πόλεσι πάσχει ἐπίσης κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, καὶ ἡ πενία βραίνει γοργῶ τῷ βήματι.

Ἐν τῇ Γαλικίᾳ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰδιοκτησιῶν τῶν χωρικῶν τῶν πωληθεισῶν διὰ δημοπρασίας ἦτο 164 τὸ 1867, ἀλλὰ μετὰ δώδεκα ἔτη ὁ ἀριθμὸς ἀνήλθεν εἰς 3164 ἦτοι δωδεκαπλασίως, ἦσαν δὲ τὸ πλεῖστον οἱ Ἰουδαῖοι οἵτινες ἐπροκάλουν τὰς ἐκποιήσεις ταύτας. Ὁ βουλευτὴς Δρ. Ροδζόβσκις, διεκήρυξεν ἐν τῇ Βουλῇ ὅτι: «Υπάρχει ἐν μέσῳ ἡμῶν εἶδος δουλείας διὰ χρῆσιν, ὡς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ρώμῃ. Οἱ δούλοι δηλ. τῶν τοκογλύφων, οἵτινες ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου αὐτῶν πρέπει νὰ ἀγωνίζονται χάριν τῶν καταπιεζόντων αὐτούς». Ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ αὐτῶν χιλιάδες χωρικῶν μεταναστεύουσιν ἐκ Γαλικίας, οὕτω δὲ ἐλαττοῦνται αἱ παραγωγικαὶ δυνάμεις τῆς χώρας.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐν Οὐγγαρίᾳ. Τὸ 1878 σχεδὸν 220,000 ἰδιοκτησίαι μετήλλαξαν χεῖρας, εἰς δὲ 16,000 ἐκ τούτων αἱ πωλήσεις ἦσαν ἀναγκαστι-

καί. Τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἰδιοκτησιῶν τούτων ἦλθον εἰς χεῖρας Ἰουδαίων οἵτινες ἦσαν ἐνυπόθηκοι δανεισταί. Ἡ Οὐγγαρία εἶναι νῦν μία τῶν χωρῶν ἐν ἧ τὸ μῖτος πρὸς τοὺς Ἰουδαίους δεικνύται κατὰ τὸν μᾶλλον ἐπικίνδυνον τρόπον. Ἐντὸς τῶν τελευταίων μηνῶν, ἔξ Ἰουδαίων τοκογλύφοι ἐφρονεῖθησαν καὶ ὁ βουλευτὴς Ἰστοκζης ἐπροκάλεσεν ἐταιρίαν ἀντισημικὴν ὅπως κατορθώσῃ κίνημα τὸ ὅποῖον ἡ οὐγγρικὴ Βουλὴ ἤδη ἔλαβεν ὑπὸ συζήτησιν. Ἐβδομήκοντα ὀκτὼ τοιαῦτα ἐταιρίαι ἐσηματίστησαν. Μία ἐν Πέστη ἀριθμεῖ 2800 μέλη, ἀδιακόπως δὲ ὑποθάλλει τὴν φλόγα ἢ ἀντιουδαϊκὴ φιλολογία.

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἀντιουδαϊκοῦ τούτου κινήματος εἶναι νὰ διεγείρῃ τὸ μῖτος τοῦ λαοῦ κατὰ τῶν Ἰουδαίων, ἀλλ' οὐχὶ νὰ ὀδηγήσῃ τοὺς χριστιανοὺς εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ τρόπου τοῦ ζῆν αὐτῶν. Ἡ ῥωμαϊκὴ ἔθεν καὶ προτεσταντικὴ ἐκκλησία ἐχρῶσιν ἐνώπιον αὐτῶν ἔργον εἰς τὸ ὅποῖον εἰσέτι δὲν ἀφιερῶθησαν σπουδαίως.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Τὰ καθημερινὰ ἔξοδα τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Τουρκίας ἀνέρχονται εἰς 15,000 λίρας.

* * * Οἱ ἐν Γαλλίᾳ παροικοῦντες Ἕλληνες, κατ' ἐπίσημον στατιστικὴν, εἰσὶν 892· ἔξ αὐτῶν 580 εἰσὶν ἄρρενες, οἱ δὲ λοιποὶ 312 θῆλεις. Κατοικοῦσι δὲ ἐν μὲν τῇ Μασσαλίᾳ 390, ὧν 144 θῆλεις, ἐν δὲ τοῖς Παρισίοις 350, ὧν 110 θῆλεις, ἐν δὲ τῇ Ἀλγερίᾳ 83.

* * * Κατὰ τὸ ἔτος 1880 ἐδημοσιεύθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ 15,708 συγγράμματα ἐκ τούτων 14,293 ἦσαν νέα ἔργα καὶ 1415 ἀνατυπώσεις. 975 θεολογικὰ ἔργα ἐκ τούτων ἦσαν 708 νέα καὶ 267 ἀνατυπώσεις· μυθιστορήματα δὲ 380 νέα ἔξ ὧν 200 ἀνατυπώσεις.

* * * Αὐτόγραφόν τι τοῦ διασημοῦ Γάλλου κωμωδοποιῦ Μολιέρου ἐπωλήθη ἀρτίως ἐν Παρισίοις ἀντὶ 36 λιρῶν στερλίνων.

* * * Ἡλεκτρικὸς σιδηρόδρομος ἐν Βερολίνῳ θέλει παραδοθῆ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινῶ περὶ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς τούτου.

* * * Ἡ πρώην αὐτοκράτειρα τῶν Γάλλων συγγράφει «Ἱστορίαν τοῦ βίου καὶ θανάτου τοῦ αὐτοκρατορικοῦ πρίγκηπος» ἐπίσης δὲ θέλει δημοσιεύσει καὶ «Σημειώσεις ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος Γ'».

* * * Διεθνῆς ἔκθεσις παρασκευάζεται ἐν Μαδρίτῃ διὰ τὸ ἔτος 1882.

* * * Εἰς τὴν χειροτεχνίαν τῆς δαντέλλας ἀσχολοῦνται ἐν Εὐρώπῃ 500,000 γυναῖκες.

* * * Δύο νέα αἰγυπτιακὰ πυραμίδες ἀνεκαλύφθησαν ἀρτίως ἐν Σακμάρῃ, πρὸς βορρᾶν τῆς προτέρας Ἑσέως τῆς Μέμφιδος. Εἶχον ἀνεγερθῆ ὑπὸ δύο βασιλέων τῆς Γ'. Δυναστίας, οἱ ἐσωτερικοὶ τοῖχοι αὐτῶν καλύπτονται ὑπὸ πολλῶν χιλιάδων ἐπιγραφῶν.

* * * Τὸ ἐνεστῶς ἔτος 1881 ἔχει δύο ἰδιαίτερα· εἴτε ἔξ ἀρχῆς εἴτε ἐκ τοῦ τέλους ἀναγινωσκόμενον μένει τὸ αὐτὸ εἰς τὴν ἀξίαν, τοῦτο δὲν συνέβη ἀπὸ τοῦ 1111 καὶ δὲν θέλει συμβῆ πάλιν εἰμὴ τὸ 8008. Πρὸς τούτοις εἶναι ἔτος τῶν «ἐννέα» ὡς τὸ 1863· οἱ δύο πρῶτοι καὶ δύο τελευταῖοι ἀριθμοὶ προστιθέμενοι ἀποτελοῦσι τὸν ἀριθμὸν 9. Οἱ δὲ τέσσαρες ἀριθμοὶ προτιθέμενοι ἀποτελοῦσι τὸν ἀριθμὸν 18—ἦτοι δις ἐννέα—οἱ δύο πρῶτοι ὡς κείνται ἀποτελοῦσι 18, καὶ οἱ δύο τελευταῖοι 81 ἦτοι ἐννέακις ἐννέα.